

1. Մատաղատունկի պես դուրս եկավ Նրա առաջ
 Եվ արմատի պես՝ ծարավուտ երկրից:
 Ո՛չ կերպարանք ուներ և ո՛չ էլ վայելչություն,
 Եվ տեսք չուներ, որ Նրան ախորժեինք:
 Նա անարգված էր, մարդկանց երեսից ընկած,
 Հարվածների տեր և ցավի տեղյակ եղավ:

Նա մեր ցավերը վերցրեց իր վրա
 Եվ մեր վշտերը Նա բեռնեց իր վրա:

2. Եվ մենք համարում էինք Նրան վիրավորված,
 Աստծուց զարկված ու չարիքի հանդիպած,
 Բայց Նա մեր մեղքերի համար վիրավորվեց,
 Անօրենությունների համար հարվածվեց:
 Մեր խաղաղության պատիժն իր վրա եղավ,
 Եվ Նրա վերքերով մենք բժշկվեցինք: